

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่แบดเตอร์จะได้รับการชำระ ลูกจะได้รับพลังและดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธาน ดังนั้นจงใส่ใจเป็นพิเศษต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** สิ่งซึ่งบอกของลูกที่มีความรักต่อพ่อผู้เดียวคืออะไร?
- คำตอบ:** 1) หากลูกมีความรักต่อพ่อผู้เดียว สายตาของพ่อจะพาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมองเพียงแวบเดียว 2. ลูกจะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ 3. ผู้ที่เห็นคุณค่าในความรักของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่สามารถติดกับในความรักของใครอื่นได้ 4. สติปัญญาของพวกเขาตัดขาดจากมนุษย์ที่หลงกลวงในดินแดนแห่งความหลงกลวง พ่อให้ความรักเช่นนั้นแก่ลูกในเวลานี้ที่ความรักนั้นจะไม่สูญสลาย แล้วลูกก็จะอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมากในยุคทอง

โอมซานติ ลูกๆ ได้รับความรักของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลานี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และลูกก็จดจำความรักนี้เป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน บาบา, สิ่งทั้งหมดที่ฉันต้องการคือความรักของท่าน ท่านคือแม่และพ่อ! ท่านเป็นทุกสิ่งของฉัน! ลูกได้รับความรักเป็นเวลาครึ่งวงจรรจากเพียงผู้เดียว ค่ายกย่องของความรักทางจิตของลูกนี้ไม่มีขีดจำกัด คือพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบ เวลาลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนกำลังร้องไห้ออกมาในความทุกข์และความไม่สงบ ไม่มีใครเป็นของผู้อื่นเป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และเหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตาม ตามกฎมีช่วงเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นเวลาครึ่งวงจสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ไม่ใช่ว่าพ่อจะเป็นอันตรามิ(ผู้รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน) พ่อไม่จำเป็นต้องรู้สิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ลูกมีผู้อ่านความคิดสำหรับสิ่งนั้น พวกเขาเรียนรู้ทักษะนั้น ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่ พ่อมาที่นี้ เป็นพ่อและลูกๆ ที่เล่นบทบาททั้งหมดนี้ พ่อรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร และลูกเล่นบทบาทของพวกเขาภายในอย่างไร ไม่ใช่ว่าท่านจะรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ได้มีการอธิบายแก่ลูกเมื่อคืนที่แล้วเช่นกันว่ามีเพียงกิเลสเท่านั้นที่อยู่ภายในแต่ละคน มนุษย์มีความสับสนปรกมาก และพ่อมาและทำให้ลูกไปเป็นดอกไม้ที่สวยงาม เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกๆ ได้รับความรักของพ่อและความรักนั้นก็สูญสลาย ที่นั่นลูกมีความรักอย่างมากมายต่อกันและกัน เวลาลูกกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น อาณาจักรของยุคทองกล่าวได้ว่าเป็นอาณาจักรของราชา ราชนี และปวงประชาผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ไม่มีใครเคยร้องไห้ที่นั่น ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่าเคยมีพลาณามัยดี มีความมั่งคั่งและความสุขในบาร์ตอย่างแท้จริง ที่ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้เพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ทุกคนในอาณาจักรนี้มีประสบการณ์ของความทุกข์และดังนั้นพวกเขาจึงจดจำพ่อ โปรดมาและให้ความสุขและความสงบแก่พวกเราและมีเมตตาต่อพวกเรา! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีความเมตตา ราวันปราศจากความเมตตา เขาแสดงหนทางไปสู่ความทุกข์แก่ลูก มนุษย์ทั้งหมดกำลังทำตามหนทางของความทุกข์ กิเลสของตัณหาจะทำให้ความทุกข์เป็นอย่างยิ่งที่สุด เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เอาชนะกิเลสของตัณหาแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลักษณะและนารายณ์นี้เรียกว่าเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก แม้ว่าผู้คนจะไปวัด, พวกเขาที่ไม่รู้ถึงชีวิตประวัติดังใดในบรรดาบุคคลเหล่านั้นเลย เป็นเหมือนราวกับว่าพวกเขากำลังกราบไหว้บูชารูปปั้นตุ๊กตา พวกเขากราบไหว้บูชาเทพเจ้า พวกเขาสร้างรูปปั้นเทพเจ้าเหล่านั้นขึ้นมา ประดับประดาพวกเขาและป้อนไม้ให้แก่พวกเขา ฯลฯ แต่เทพเจ้าเหล่านั้นก็ไม่ได้รับประทานสิ่งใด เป็นนักบวชพราหมณ์ที่รับประทานสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด พวกเขาสร้างเทพเจ้าเหล่านั้น ดูแลรักษาแล้วก็ทำลาย สิ่งนั้นเรียกว่าศรัทธาที่มกมาย สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ขนบธรรมเนียมประเพณีเหล่านั้นทั้งหมดปรากฏขึ้นในยุคเหล็ก ในตอนแรกลูกกราบไหว้บูชาชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น และสิ่งนั้นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาและไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วก็มีกรกราบไหว้บูชาที่มีสิ่งเจือปน ด้วยการใช้คำว่า “บาบา” ลูกก็ได้รับกลิ่นหอมของครอบครัวยุค ลูกเช่นกันพูดว่า ท่านคือแม่และพ่อ... ด้วยความเมตตาของท่านที่ให้ความรู้แก่พวกเรา, พวกเราจึงได้รับความสุขอย่างมากมาย สติปัญญาของลูกจดจำว่าก่อนหน้านี้ลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน จากนั้น, ลูกมาที่นี้และใช้ร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของลูก เริ่มแรกเราใช้เครื่องแต่งกายที่สูงส่ง นั่นคือเราได้รับการเรียกว่าเทพ และแล้วลูกก็เข้าไปสู่สกุลนักรบ พ่อค้า และศูทร และเล่นบทบาทที่หลากหลายของพวกเรา ลูกไม่ได้รู้สิ่งเหล่านั้นมาก่อนหน้านั้น เวลานั้นบาบาให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูกๆ ท่านให้ความรู้ของท่านเองแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าท่านเข้ามาในร่างนี้ได้อย่างไร ผู้ที่ไม่รู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิดของเขา ลูกก็ไม่ได้รู้ถึงสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน ความลับของขัณฑ์ซุนดร้าได้มีการอธิบาย

แก่ลูกแล้ว ศรีภษณะนี่คือเจ้าชายองค์แรกของโลกใหม่และราเด็คคืออันดับสอง มีความแตกต่างกันไม่กี่ปี ในตอนเริ่มต้นของโลก ผู้นี้ก็กล่าวได้ว่าเป็นอันดับหนึ่ง เหตุนี้เองทุกคนจึงรักภษณะ เขาผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าขัณฑ์-ขุนดร้า ในสวรรค์ทุกคนมีความสุข แต่ในเวลาี่สวรรค์อยู่ที่ไหน? วงจรนั้นหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ว่าสวรรค์จะอยู่ใต้ทะเล เช่นที่พวกเขาพูดว่าลังกาและดวาราก้าได้จมลงไปเบื้องล่าง ไม่เลย วงจรนั้นหมุนไปเรื่อยๆ ด้วยการรู้จักวงจรนี้ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีผู้ปกครองโลก, นายของโลก แม้แต่ปวงประชาก็คิดว่าตนเองเป็นนาย พวกเขาบอกว่านี่เป็นอาณาจักรของพวกเขา ผู้คนของบาร์ตพูดว่า นี่เป็นอาณาจักรของเรา นี่เรียกว่าบาร์ต ชื่ออันดูสถานนั้นผิด ในความเป็นจริงแล้วมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น อย่างไรก็ตามเพราะพวกเขาได้กลับมาคดโกงในศาสนาและการกระทำของพวกเขา พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะมาและก่อตั้งศาสนาเทพอีกครั้งหนึ่งได้อย่างไร? ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ แต่เวลานี้พ่อมาแล้วและอธิบายแก่ลูก ท่านเป็นบาบ่าที่อ่อนหวานเช่นนั้น แต่ลูกก็ยังลืมท่าน! บาบ่านั้นอ่อนหวานที่สุด อย่างไรก็ตามทุกคนในอาณาจักรของราวันไม่ได้ให้สิ่งใดเลยแก่ลูกนอกจากความทุกข์ เหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาและหลังน้ำตาของความรักในการจดจำระลึกถึงท่านขณะที่พูดว่า โอ้ ผู้เป็นที่รัก! ท่านจะมาและพบปะกับเจ้าสาวทั้งหลายเมื่อไหร่? สามิของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือพระเจ้า พระเจ้ามาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ท่านแสดงหนทางแก่ลูกและอธิบายว่า นี่คือการละเล่นของ 5000 ปี ไม่มีมนุษย์ใดรู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงพ่อทางจิตและลูกๆทางจิตเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ไม่มีมนุษย์ใดรู้อะไรนี้ แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่รู้อะไรนี้ เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ท่านหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆของท่าน ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดที่สามารถมีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าญาณ-คณชวาร์ ญาณ-คณชวาร์ได้ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นราช-ราเชวาร์(ราชาเหนือราชา) เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าราชาโยคะ ที่เหลือทั้งหมดคือหะระโยคะ มีสัญลักษณ์มากมายของหะระโยคะเหล่านั้น ภายหลังเมื่อชั้นยาสชีมา พวกเขาทั้งสองสอนหะระโยคะ พวกเขาสอนหะระโยคะ ฯลฯ เมื่อมีการขยายตัวอย่างมากมาย พ่อได้อธิบายแล้วว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักร พ่อทำการก่อตั้งที่นี่, ไม่ใช่ในยุคทอง อาณาจักรอยู่ที่นั่นในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ดังนั้นการก่อตั้งเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ที่นี่ในยุคเหล็กทุกคนคือผู้กราบไหว้บูชา ในขณะที่ในยุคทองทุกคนมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มันคือราวันที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกต้องรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นี่คือการศึกษาศาสตร์สูงสุด ไม่มีใครรู้จักครุ่นนั้น ผู้เดียวนั้นคือพ่อสูงสุด ครู และสัตว์ครูสูงสุด ไม่มีใครรู้อะไรนี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำอย่างเต็มที่ของพ่อ พ่อเองสอนลูกๆ แล้วพาลูกกลับไปกับพ่อ ลูกได้รับความรักจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นลูกจึงไม่ชอบความรักของคนอื่น ในเวลานี้เป็นดินแดนแห่งความหลือกวาง มายานั้นหลือกวาง ร่างกายหลือกวางและทั้งโลกก็หลือกวาง เวลานี้บาร์ตคือดินแดนแห่งความหลือกวาง และแล้วในยุคทองก็จะเป็นดินแดนแห่งสัจจะ บาร์ตไม่เคยถูกทำลาย นี่คือนสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกๆ และท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นี่คือนสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ค่ายกย่องบาร์ตนั้นไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามมีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจว่าบาร์ตเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก เหล่านั้นคือเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของมายา มีเพียงสิ่งมหัศจรรย์เดียวเท่านั้นของพระเจ้า พ่อคือหนึ่งเดียวและสวรรค์ที่มหัศจรรย์ของพ่อก็มีเพียงหนึ่งเดียวนั้นเรียกว่าสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี มีเพียงชื่อที่แท้จริงเดียวเท่านั้นและนั่นคือสวรรค์ นี่คือนรก เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่วนไปรอบทั้งวงจร เราเป็นบราห์มินแล้วพวกเราจะกลายเป็นเทพ... มีสภาพของการขึ้นแล้วก็สภาพของการลงมา มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากสภาพของการขึ้น เป็นผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ต้องการให้มีความสุขและความสุขในโลก ในสวรรค์มีเพียงความสุข ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ นั่นเรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้า ในยุคทองมีสุริยวงศ์แล้วก็มีจันทรวงศ์ในเกรดสอง ลูกคือผู้ที่นับถือพระเจ้าและพวกเขาคือผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้า ลูกเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ลูกมีการบรรพชาที่แฝงตัวกับมายา พ่อมาในเวลากลางคืน มีชีพราตริ, กลางคืนของชีวา แต่ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของกลางคืนของชีวา กลางคืนของบราห์มาได้สิ้นสุดลงและกลางวันได้เริ่มขึ้น พวกเขาพูดถึงคำพูดของพระเจ้าภษณะ ในขณะที่คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้าชีวา เวลานี้ใครถูกต้อง? ภษณะคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อพูดว่า พ่อมาและเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา เขาไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเองเช่นกัน เมื่อเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด, พ่อก็เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์มีอาณาจักรอยู่มากมาย ในขณะที่ในโลกที่บริสุทธิ์มีเพียงอาณาจักรเดียว มีปัญหิ เมื่อพวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขากำลังจะตัดหัวของพวกเขาความปรารถนาของพวกเขาได้รับการตอบสนอง อย่างไรก็ตามไม่มีในสิ่งนั้น นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง เมื่อ

เวลาที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ผู้คนที่ศึกษาสิ่งต่างๆที่เป็นเครื่องประกอบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลงมาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง พวกเขาพูดว่าพระเจ้าไวยาสีได้สร้างคัมภีร์ สิ่งที่พวกเขาเขียนสิ! เวลานี้ลูกๆเข้าใจความลับของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว คำอธิบายเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในภาพบันไดและต้นไม้ มีการแสดงให้เห็น 84 ชาตเกิดในรูปภาพเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาตเกิด เพียงผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ แล้วสิ่งนั้นก็จะกลายเป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก เป็นเวลา 21 ชาตเกิดที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปที่ลูกจะต้องทำความเข้าใจพยายามเพื่อให้ได้มา สิ่งนั้นเรียกว่าสวรรค์เดียวของพ่อ,สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนสุขาวดี พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่แสดงความมหัสศจรรย์เหล่านั้น แต่พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสิ่งนั้น เหตุนี้เองเวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ได้มาซึ่งความสุขด้วยการจดจำพ่อในทุกขณะ และความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของร่างกายของลูกจะถูกขจัดออกไป และลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับลูกที่จะมีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จงกลับมา มี “มานมานะบาฟ” และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ดินแดนแห่งความสงบ เรียกว่าเป็นการหลุดพ้น ขณะที่การหลุดพ้นจากบาปได้รับที่นี้ ตรงกันข้ามกับการหลุดพ้นจากบาปก็มีความตกต่ำ เวลานี้ลูกรู้จักพ่อและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกได้รับความรักของพ่อ พ่อพาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมองเพียงแวบเดียวของพ่อ พ่อมาโดยส่วนตัวและให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกว่า ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงในวิธีนี้ลูกจะได้รับพลังเช่นเดียวกับแบตเตอรี่ที่ได้รับการชาร์จ นี่คือนวัตกรรมและแบตเตอรี่ของมันก็กลับมาอ่อนแรง เวลานี้โดยการเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกจะกลับมาสถิตประธานจากตโมประธานและแบตเตอรี่ของลูกก็จะได้รับการชาร์จ พ่อมาด้วยตนเองและชาร์จแบตเตอรี่ของทุกคน เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ทรงพลังอำนาจ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นี้และบอกเรื่องราวที่แสนหวานทั้งหมดเหล่านี้แก่ลูก ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติแล้ว เวลานี้พ่อแค่พูดสิ่งเดียวแก่ผู้คนของทุกศาสนา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะต้องจดจำพ่อ ไม่มีเรื่องที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกทั้งหมดกลับมาบริสุทธิ์ทุกคนจะกลับบ้าน ความรู้นี้เพื่อทุกคน นี่คือการซาโยคะที่ง่ายดายและความรู้ที่ง่ายดาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจและชาร์จแบตเตอรี่ของลูก ทำให้ดวงวิญญาณสถิตประธานอยู่ได้สับสนเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง
2. ศึกษาการศึกษาและมีเมตตาต่อตนเอง กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อ เช่นที่ความรักของพ่อไม่สูญสลาย ดังนั้นเช่นกัน มีความรักที่ไม่สูญสลายที่จริงแท้ต่อทุกคน กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและตั้งจิตใจและสติปัญญาบนที่นั่งของลูกด้วยพลังแห่งความมุ่งมั่น ลูก ๆ มีความรักต่อพ่อและเหตุนี้เองลูกจึงต้องให้ความใส่ใจอย่างมากกับการจดจำระลึกถึงที่มีพลังเมื่อกำลังนั่ง เมื่อกำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ และเมื่อทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่สามารถควบคุมจิตใจของลูกได้ทั้งหมด หากจิตใจของลูกไม่อยู่ในระเบียบหรือภายใต้คำสั่ง ลูกก็จะนั่งอย่างถูกต้องได้ในเวลาสั้น ๆ แล้วก็เริ่มที่จะอยู่ไม่สุข บางครั้งลูกอยู่อย่างตั้งตรง(set) และบางครั้งลูกกลับมาขุ่นมัวไม่พอใจ(upset) อย่างไรก็ตามเมื่อลูกใช้พลังสมาธิจดจ่อหรือมุ่งมั่นที่จะตั้งจิตใจและสติปัญญาของลูกบนที่นั่งของสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอแล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์:   ใช้พลังของลูกในเวลาที่ต้องการและลูกจะมีประสบการณ์ที่ดีมาก

*** โอม ชานติ ***